

**[Statsministeren.]**

ske tilsvarende Maade, som gælder for andre indenlandske Forbrugsafgifter.

De nævnte Bestemmelser vedrørende de indirekte Afgifter er, bortset fra Nedsættelsen paa Flaskevin, foreslaaet gennemført med Gyldighed indtil Udgangen af Marts 1933. Man regner, at disse Bestemmelser for et Aar under normale Omsætningsforhold vilde medføre en Indtægt for Statskassen paa i alt 34,9 Mill. Kr., men da Afgifterne kun skal være gældende  $\frac{3}{4}$  Aar, bliver Indtægten, hvis man regner med normale Omsætningsforhold, 26,2 Mill. Kr. Herefter vil det samlede Indtægtsbeløb, som i det højeste kan regnes at følge af dette Lovforslag, udgøre for Indkomstskatten 14,2 Mill. Kr., ved Forlængelsen af Gyldigheden af de midlertidige Tillægsafgifter 3,1 Mill. Kr. og ved Forhøjelsen af Told- og Forbrugsafgifterne 26,2 Mill. Kr., tilsammen 43½ Mill. Kr., hvilket antagelig saa nogenlunde svarer til de Udgifter, man har maattet regne med som Følge af de før nævnte Love.

Jeg skal tillade mig at anbefale de to Lovforslag, jeg nu har omtalt, idet jeg om det sidste kan tilføje, at det naturligvis kun er med Beklagelse, man gaar til saadanne vidtgaende Foranstaltninger, som for fleres Vedkommende, hvad man særdeles vel forstaar, vil volde nogen Bekymring og ogsaa Ulemper. Men der er dog ved denne Dækningsmaade søgt gennemført en Ordning, der fordeler Udgifterne paa hele Samfundet, de Udgifter, som maa anses for uomgængeligt nødvendige, hvis man da vil lindre den Nød, som Krisen har medført i mange Tusinde Hjem, og søge at afværge de Sammenbrud og Ulykker, som ellers maatte blive Følgen. Og saa maa det jo være saavel de paagældende Erhvervs Sag som Arbejdernes og Lovgivningsmagtens Sag at undersøge, paa hvilken Maade man frem i Tiden maatte være i Stand til at imødegaa baade Resterne af den nuværende Krise og fremtidige Kriser paa anden Maade, end det nu kan ske. Men der er ingen Tvivl om, at saaledes som Forholdene nu en Gang er, er Hjelpeforanstaltninger som de, der her er Tale om, og til hvis Dækning jeg altsaa har stillet det foreliggende Lovforslag, nødvendige. De er paa-krævede, hvis man vil undgaa den Række af Ulykker, som utvivlsomt ellers vilde komme over det danske Samfund.

**Rs. Nielsen:** De sidste Ugers lange og meget besværlige Forhandlinger i Udvalg og Underudvalg har berørt alle økonomiske og politiske Spørgsmaal i vort Land. Men det er samtidig meget stærkt understreget,

at Tidens Alvor krævede en enig Rigsdag, og dette er for saa vidt naaet, som alle Partier nu staar bagved det Kriseforlig, der i Dag har faaet sin Besegling i Folketinget. Men det har ogsaa her, som saa ofte før, naar alle Partier har skullet bøje sig mod hverandre, komme til Forstaaelse med hverandre om store principielle Spørgsmaal, været nødvendigt for de enkelte Partier at give Afkald paa Dele af de Principper, de har kæmpet for under andre Forhold. Det Parti, som jeg har den Ære at tale for her, skal villigt indrømme, at vi paa visse og væsentlige Punkter har maattet vige. Paa den anden Side indeholder Kriseforliget Enkeltheder, som vi erkender betyder Fremskridt, og derfor kan vi ogsaa stemme for det nu af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Lovforslag om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugs-krisen.

Alle de Foranstaltninger, som Kriseforliget omfatter, har dog, naar alt kommer til alt, kun Midlertidighedens Karakter. Det er klart, at skal vi ud af de store økonomiske Vanskeligheder, som Landet sukker under i Øjeblikket, maa der gribes til anderledes dybtvirkende Foranstaltninger end dem, disse Lovforslag omfatter. Hvorledes Forholdene former sig for vort Lands Økonomi, er bl. a. stærkt understreget gennem den rivende Nedgang i vor Landbrugseksport, taget som Helhed. Denne Nedgang er i Virkeligheden et Billede, som stærkt viser det gabende Svælg, der bestaar imellem Indtægtsmulighederne for Erhvervslivet og det Udgifts- og Prisniveau, vi lever under. I 1929 eksporterede vi fra Danmark for omkring 1 700 Mill. Kr., og nu tre Aar efter er den samlede Eksport gaaet ned til omkring ved 1 000 Mill. Kr. Det er en Nedgang i Løbet af ca. 3 Aar paa henved 700 Mill. Kr., Penge, som det danske Folks Økonomi skal afse for at kunne arbejde videre. Det synes nærliggende, at naar Forholdene er saa katastrofale, som dette Forhold viser, maa der en Tilpasning til paa længere Sigt end den, som disse Lovforslag medfører.

Ikke desto mindre kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Støtte til det kriseramte Landbrug. Jeg kan det saa meget mere, som der i høj Grad her er Tale om at opfylde en Forventning, der er skabt i det danske Landbrug ved Kriselovene af Oktober 1931. Man regnede den Gang med, at det Beløb, der blev bevilget i Henhold til denne Kriselov, skulde kunne strække til, saa at de meget omtalte 2 pCt. fuldt og helt kunde